

KẾ KHÍCH TƯỚNG

Trong bộ sách “Tam Quốc Chí”, khi Lưu Bị sau ba lần Tam Cốc Thảo Lữ, đã thỉnh cầu được Khổng Minh Gia Cát Lượng xuống núi để giúp cho Lưu Bị khôi phục Nhà Hán sau khi bị Đổng Trác rồi đến Tào Tháo lộng quyền soán đoạt ngôi Thiên Tử.

Ngay sau khi hạ sơn nhập thế cuộc, Khổng Minh đã vạch sẵn kế sách cho Tây Thục.

– Thừa chúa công, thế cuộc sẽ bước vào giai đoạn tam phân, tức là thế chân vạc giữa ba thế lực, Bắc Tào Tháo, Đông Tôn Ngô và Tây Thục. Xin chúa công và các tướng phải ghi nhớ nằm lòng tôn chỉ của chúng ta là “Bắc Chống Tào Tháo. Đông Hòa Tôn Quyền”.

Bước đầu là làm hòa và thân thiện với Tôn Ngô trước cái đã. Lúc này Tào Tháo đang chuẩn bị 100 vạn binh mã và hàng trăm chiến thuyền dũng mãnh, dưới quyền của Thủy sư Đô đốc Thái Hạo, tên phản chủ của Lưu Biểu, rời Động Đình Hồ, vượt sông Trường Giang tiến vào sông Xích Bích để tấn công Giang Đông. Cả triều thần của Tôn Quyền đều dâng tấu xin hàng, và cuối cùng Thủy sư Đô đốc Chu Du (Chu Công Cẩn) cũng quyết định là hàng Tào Tháo. Nghe tin đó Khổng Minh xin phép Lưu Bị, một mình sang Đông Ngô để thuyết khách. Khổng Minh biết rằng, nếu Tháo chiếm được Đông Ngô sẽ tới lượt Tây Thục và thống nhất thiên hạ. Khổng Minh nhờ Lỗ Túc, quân sư của Tôn Quyền và Chu Du giúp ý kiến và Lỗ Túc tiết lộ hai chị em Đại Kiều và Tiểu Kiều là hai tuyệt sắc giai nhân của Giang Đông, và hiện nay cô chị là vợ của Tôn Quyền, cô em là vợ của Chu Du. Lỗ Túc còn cho Khổng Minh biết thêm là Tào Tháo không thích giai nhân mỹ nữ trong Đổng Tước Đài của mình mà chỉ khoái đàn bà có chồng của kẻ thù. Sau một đêm nghỉ ngơi để chờ sáng hôm sau Gia Cát Lượng gặp Chu Du bàn thế cuộc. Bản tính của Chu Du kiêu căng ngạo mạn, chỉ có ta là anh hùng của thiên hạ, nhưng vì quân số quá ít ỏi, lại nữa Chu Công chỉ có tài thủy chiến, bộ chiến và mã chiến rất vụng về không có mưu lược nên chủ trương là giữ cho Giang Đông không có chiến tranh tàn phá giết chóc nên quyết định hàng Tào.

Khổng Minh dùng bảy tác lữ thuyết phục Chu Du liên minh Đông Ngô và Tây Thục quyết tử chống Tào nhưng vô ích. Cuối cùng Khổng Minh đem bài thơ Đổng Tước Đài ra để “khích tướng” Chu Du. Số là Tào Tháo có xây một cái đài bên sông Chương Hà, tỉnh Hà Nam, đặt tên là Đổng Tước Đài, một nơi cực kỳ tráng lệ của riêng gian tặc họ Tào. Tháo sai người trang hoàng tô điểm rất lộng lẫy, rồi tuyển gái đẹp khắp nơi đưa vào đó. Tào Thục (Tự là Tử Kiến) là con trai thứ của Tào Tháo, suốt ngày chỉ uống rượu làm thơ với bạn hữu, không màng đến việc triều chính như anh của mình là Tào Phi, một tên gian hùng không kém gì cha mình. Dụng ý của Tào Thục khi làm bài thơ “Đổng Tước Đài” này là để ca ngợi công lao của Cha mình, nhưng trong đó gói ghém tư tưởng dè bieu chê bai cha mình qua hai câu thơ trong bài này:

Chỉ hận tầng đài không luật ngặt,
Tiểu Kiều chung lão giá Chu Lang.

Dịch Nghĩa: Chỉ hận mấy tầng lầu cao sừng sững. Mà nàng Tiểu Kiều đến già vẫn là vợ Chu Lang (Tức Chu Công Cận Châu Du)

Khổng Minh đã lợi dụng và khai thác tối đa hai câu thơ này nên nói:

– Bẩm Chúa Công (Tôn Quyền) và Đô Đốc (Chu Du), đành rằng bắt buộc phải đầu hàng vì binh ít lực kém, nhưng thử hỏi khi Tào Tháo vào Giang Đông, với tính khí gian dân tặc tử của Tháo, liệu Chúa Công và Đô Đốc có giữ được hai giai nhân kiều diễm và tuyệt sắc của mình hay không?

Nghe nói tới đây, Chu Du nổi trận lôi đình vì nổi máu ghen, đập bàn hất tung ly tách trên bàn xuống đất, tay rút kiếm chỉ về phương Bắc thề rằng: “Ta thề sẽ giết chết thằng gian tặc họ Tào này.”

Thế là trận Xích Bích xảy ra, nhờ ngọn gió Đông Phong bất thường mà Tào Tháo thua trận, bỏ thuyền nhảy xuống sông lội lên bờ chạy trốn về được Hứa Xương. Dù nhờ kế Khổng Minh mà Đông Ngô đại thắng Bắc Tháo trên sông Xích Bích, nhưng Tôn Quyền vẫn nhất quyết phải chiếm lại Kinh Châu bằng mọi giá, vì thế mà thế liên kết Tây Thục và Đông Ngô dần dần trở thành thù địch sau này.

Khoảng chừng 20 năm sau Tào Tháo qua đời giao lại cho Tào Phi làm Ngụy Vương, chẳng mấy chốc, Tào Phi soán ngôi thiên tử nhà Hán, và tự xưng là “Ngụy Đế”. Tào Phi nghe lời cha dặn, trọng dụng Tư Mã Ý, gọi Tư Mã Ý là Á Phụ và phong chức là Đại Tư Mã, nhưng Tư Mã Ý một mực từ chối chỉ xin ở bên cạnh Ngụy Đế làm bầu bạn. Tào Chân là chú ruột của Tào Phi được phong chức là Đại Đô Đốc, thống lĩnh 30 vạn binh mã trấn giữ biên cương để chống quân Thục của Khổng Minh. Tào Chân chỉ là một tướng khoác lác, ham danh háo vị mà thực tài thua kém xa với tên hàng thịt thô lỗ Trương Phi, nên đánh đâu thua đó, sau cùng bị cách chức và Tào Phi bổ nhiệm Tư Mã Ý thay thế. Lần này thì Tư Mã Ý chấp nhận cùng con trai Tư Mã Chiêu ra biên cương nhậm chức. Qua nhiều trận thử lửa, trận nào cũng thua chạy rút quân vì mưu thần chước quỷ của Khổng Minh, cuối cùng Tư Mã Ý thay đổi chiến lược là Thủ chứ tuyệt đối không Công, nhằm mục đích mua thời gian chờ đợi quân Thục cạn kiệt hết lương thực. Khổng Minh cho lệnh Tướng Ngụy Diên và Mã Đại đem 3 vạn quân mã đến trước thành Ôn Lương để khích tướng Tư Mã Ý, chửi rủa Tư Mã Ý là con rùa rút cổ, một tên Đô đốc hèn nhát, v.v. Tư Mã Ý bình chân như vại, mặc cho các tướng dưới quyền bực bội la hét suốt hơn mười ngày trời. Cuối cùng Khổng Minh sai Trương Nghi đem một món quà và một bức thư riêng đến thành để dâng tặng Tư Mã Ý. Trong thư, Khổng Minh dùng những lời lẽ mạ sát Tư Mã Ý một cách thậm tệ, nào là tính khí đàn bà, nhất như thỏ đế, nịnh bợ Ngụy Đế để có chức, chẳng có tài cán gì để so sánh với Lượng Ta. Trong hộp quà là một chiếc áo gấm đàn bà thêu dệt sặc sỡ, ý muốn ám chỉ Mã Ý là một tên lại cái. Khác với Chu Du, Tư Mã Ý thừa biết kế khích tướng của Gia Cát, nên cứ tỉnh bơ tươi cười, tiếp đãi trọng hậu sứ giả Trương Nghi, trước khi nhờ Trương Nghi mặc chiếc áo gấm đàn bà vào người cho mình trước sự tức giận tột độ của các tướng sĩ. Khi nghe tin này Khổng Minh ngược mặt lên trời than rằng “Trên đời này, chỉ có Tư Mã Ý là đối thủ của Lượng Đây!”

Dài dòng văn tự nhắc lại câu chuyện “khích tướng” này để mở đầu cho bài xạo sự hôm nay. “Kể Khích Tướng Ngày Nay”.

Cuộc chiến tranh Ukraine–Nga đã bước qua tháng thứ 19, 570 ngày tràn ngập máu và nước mắt của người dân Ukraine với hàng ngàn tấn bom đạn của ngoại bang cày xới đất đai nhà cửa ruộng vườn của dân tộc này. Sau 19 tháng đó, nay tình hình chính trị thế giới và thế chiến lược của các siêu cường dần dần định hình rõ nét. Thế “Chân Vạc” của Mỹ–Nga–Tàu cũng chẳng khác gì Bắc Ngụy–Tây Thục–Đông Ngô. Có khác là ở chỗ, ngày xưa Tây Thục liên kết với Đông Ngô chống Bắc Tháo, ngày nay Nga sẽ không can thiệp nếu Mỹ có xung đột với Tàu, gần như đồng nghĩa Mỹ chống Tàu, Nga sẽ đứng ngoài.

Từ lâu, có ai thấy Nga phản đối sách lược Thái Bình Dương – Ấn Độ Dương của Mỹ chưa?

Mỹ đã giả bộ làm ngo năm 2014, để Nga chiếm Crimea và một vùng lãnh thổ phía đông nam của Ukraine (Donbass), có nghĩa là Mỹ đã bật đèn xanh cho Nga kiểm soát toàn bộ Black Sea và Azov Sea chỉ chừa lại một hành lang nhỏ hẹp là cảng Odessa. Đã từ lâu, Mạc Tư Khoa đã dùng con bài “Lính Đánh Thuê Warner” để làm lũng đoạn chính trị các quốc gia Châu Phi vốn vẫn còn nghèo nàn lạc hậu, nhất là Cộng Hòa Trung Phi và Mali, quân Warner đã kiểm soát gần như toàn bộ an ninh quốc phòng của hai quốc gia này, Mới đây, sau khi Putin rút khỏi thỏa thuận vận chuyển ngũ cốc ở Biển Đen ngày 17/7/2023, vì Putin cho rằng thỏa thuận này bị các nước tây phương lợi dụng nên các quốc gia Châu Phi chỉ nhận nhỏ giọt số lượng ngũ cốc từ Nga và Ukraine, ngay sau đó, Putin đã tổ chức Hội Nghị Thượng Đỉnh với 49 phái đoàn từ Châu Phi tham dự ngày 27/7/2023 tại Saint Petersburg. Các nhà lãnh đạo Châu Phi dự kiến sẽ tìm kiếm sự bảo đảm từ Tổng thống Putin về nguồn cung cấp ngũ cốc. Trong khi đó Mỹ chơi một cái làm ngo và làm thình, Con gà trống Gaulois tắt tiếng gáy. Emmanuel Macron tê tái nuốt hận nói không ra lời. Xạo tôi chỉ nêu sự kiện để quý vị có thể định hướng định vị tương lai cho Châu Phi trong thế chiến lược toàn cầu của các siêu cường. Xin nhắc lại, gần hai thập niên qua, Châu Phi là địa bàn gần như của riêng Tàu cộng.

Sau ba đời Tổng thống, Bill Clinton, George W. Bush, Barack Obama kéo dài 24 năm (1993–2017) tình bang giao và giao thương giữa Washington và Bắc Kinh rất mặn nồng. Năm 2012, Tập Cận Bình ngồi vào ghế Tổng bí thư kèm với hai chức vụ trọng yếu khác là Chủ tịch Quân Ủy Trung Ương và Bộ Trưởng Bộ Công An, bắt đầu trở mặt làm kẻ cả, uy hiếp các nước nhỏ yếu ở vùng Đông Nam Á, trịch thượng với các nước lớn của phương tây. Với nền ngoại giao “chiến lang” thái độ hung hăng con bọ xít ngày ngày đe dọa Đài Loan, nhưng chờ hoài không thấy động thủ, chỉ vác máy bay bay vòng vòng chưa hề xâm nhập vùng nhận dạng nữa là nói chi xâm phạm không phận Đài Loan. Năm 2017, ở Hoa Kỳ, Ông thương gia bán nhà đất Donald Trump đắc cử tổng thống ngon ơ, khiến Hillary Clinton xiu lên xiu xuống mấy tháng liền! Ngồi vào ghế chưa nóng đít Ông Thần này dùng ngôn ngữ nặng nề lên án chế độ xã hội chủ nghĩa nhằm vào Chính trị bộ Tử Cấm Thành, tiếp sau đó tuyên chiến thẳng thừng với Trung cộng qua hình thái chiến tranh thương mại, bước qua năm 2019 Cô Vít 19 xông chuồng ở Vũ Hán, vừa bị nhân tai lại bị thiên tai khiến nền kinh tế “vĩ đại” của Tàu cộng khựng lại và bắt đầu lao dốc như xe không thắng. Tập đoàn 4Đê hay 5Đê gì đó của Huawei đẹp tiệp cuốn gói về Tàu. Tập

đoàn địa ốc khổng lồ Evergreen của Tập phá sản, đất đai nhà cửa dọc theo một vành đai một con đường của Tập dần dần trở về tay khổ chủ, hàng ngàn khu chung cư bị bỏ trống. Ấy vậy mà cứ nhì nhằng răn đe hăm dọa Đài Loan hàng ngày mà không dám đánh. Không đánh thì Mỹ chọc giận (khích tướng) cho đánh. Hai lần Donald Trump gặp Kim Ủn Ủn, hai lần Trump gặp Nguyễn Phú Trọng cũng không thấy Tập phản ứng gì. Năm 2020 trước khi bước xuống giao lại cho Biden, Trump thành lập khối Quad (Mỹ–Nhật–Úc–Ấn).

Ngay sau khi ngồi vào Tòa Bạch Ốc, Biden chơi một cú sốc nặng là ra lệnh rút quân vội vã khỏi Afghanistan không kèn không trống, tuyên bố là vẫn giữ chính sách đối ngoại của Trump như cũ, bước qua năm 2021 Biden lại cho thành lập Khối Aukus (Mỹ–Úc–Anh). Tháng 11 năm 2022, Biden ký sự vụ lệnh cho Bà Pelosi Chủ tịch Hạ viện viếng thăm Đài Loan để Bà Thái Anh Văn gắn huy chương, trong khoảng thời gian này, báo chí Hoa Kỳ loan tin là một tài liệu tối mật của cơ quan Tình Báo Chiến Lược Không Gian của Mỹ tiết lộ “Hoa Kỳ đã có sơ đồ định vị một cách chính xác 52 căn cứ hỏa tiễn của Hoa Lục”. Tháng 4 năm sau đó (2023) Bà Thái Anh Văn đến Mỹ lại được Tân Chủ tịch Hạ viện Kevin McCarthy niềm nở tiếp đón nồng hậu, hàng loạt những chuyến viếng thăm Đài Loan và Việt Nam của những CEO của các công ty “Mẹ” của Hoa Kỳ. Đầu tháng 7 năm nay, Biden đồng ý với Bộ Tư Lệnh Thái Bình Dương cho phép hàng không mẫu hạm Ronald Reagan vếng thăm Đà Nẵng, cho phép một nữ thủy thủ người Mỹ gốc Đà Nẵng lên bờ thăm quê nhà...

Hàng loạt những sự kiện mang tính chất khiêu khích của Mỹ cố tình chọc giận Bắc Kinh, nhưng Tập vẫn án binh bất động, áp dụng chiến thuật “có thủ” như Tư Mã Ý có thủ thành Ôn Lương vậy, mặc cho quân sĩ của Ngụy Diên và Mã Đại mạt sát chửi bới Tư Mã Ý một cách thô tục. Mặc dù vậy, Tập vẫn rà xét lại nội bộ của mình nên cách chức hàng loạt nhiều giới chức cao cấp trọng yếu của Đảng CSTQ, như mới đây, Bộ Trưởng Bộ Ngoại Giao Tần Cương bị bãi nhiệm ngày 25/7/2023. Tần Cương được xem như là đệ tử ruột của Tập vì vai vế với Bành Lệ Viên vợ của Tập. Năm 2018, ở tuổi 52, Tần đã là Thứ trưởng Bộ Ngoại Giao, sau đó là Đại sứ Trung Cộng tại Mỹ trong một năm rưỡi rồi trở về Bắc Kinh đảm nhiệm chức ngoại trưởng ở tuổi 56. Tần cũng là ủy viên Quốc Vụ Viện, tức nội các chính phủ, một trong những nhân vật quyền lực nhất ở Trung Nam Hải.

Trong nhiều tuần qua, dư luận báo chí Hoa Kỳ có đề cập đến những tin đồn liên quan đến số phận của ông Tần đã lan truyền trên mạng. Tin đồn nổi cộm nhất là ông Tần ngoại tình với bà Phó Hiểu Điền, một phóng viên truyền hình nổi tiếng của đài Phụng Hoàng (Phoenix). Bà Phó đã biến mất cùng với người con trai của mình. Phụng Hoàng là một đài truyền hình nhà nước có trụ sở tại Hong Kong và Thâm Quyển. Bà Phó Hiểu Điền, tốt nghiệp Cambridge, được cho là có quan hệ với tình báo Anh. Ông Tần chỉ là một trong số nhiều quan chức cấp cao Trung cộng “biến mất” trong những năm gần đây. Chủ tịch của China Renaissance Holdings Ltd. kiêm nhà môi giới giao dịch hàng đầu Bao Phàm (Bao Fan) đã mất tích từ tháng 2/2023. Ông này được cho là đã “vắng mặt” và đang “hỗ trợ điều tra” vào thời điểm đó. Ông Bao Phàm cùng với nữ diễn viên Phạm Băng Băng (Fan Bingbing), ông trùm Tiêu Kiến Hoa (Xiao Jianhua), nhà sáng lập Alibaba Jack Ma, và những lãnh đạo doanh nghiệp khác, chẳng hạn như ông trùm chứng khoán Hong Kong Yim Fung và Chủ tịch Ngân hàng Dân Sinh Trung Quốc Mao Hiểu

Phong (Mao Xiaofeng), những người đã mất tích dưới hình thức điều tra. Ngoài ra còn có những người khác, chẳng hạn như cựu Chủ tịch Interpol Mạnh Hoàn Vĩ (Meng Hongwei) và thẩm phán Tòa án tối cao Wang Lin Qin.

Bao nhiêu sự kiện chùng áy cũng đủ cho chúng ta thấy rằng, nội loạn ngoại hoạn ngày càng gia tăng khiến cho Tập Cận Bình ngày càng nhân nhượng hơn, mặc dù mới đây nhất, Joe Biden đã công khai gọi Tập là “một kẻ độc tài”. Có khác chi đâu Khổng Minh gọi Tư Mã Ý là “đàn bà”.

Nói chuyện vòng vo tam quốc, nhưng cuối cùng cũng không quên nói chuyện Việt Nam.

Xạo tôi ví Việt Nam ngày nay như đất Kinh Châu ngày xưa trong chuyện Tam Quốc Diễn Nghĩa vậy. Kinh Châu thường được gọi một cái tên khác là Trung Nguyên. Kinh Châu là nơi cực kỳ quan trọng trong thời Tam Quốc. Kinh Châu là châu nằm phía nam trải dài qua các tỉnh Hồ Bắc, Hồ Nam, Quý Châu, Giang Tây hiện nay. Đây cũng là nơi diễn ra 3 trận chiến lớn quyết định đến thế cục ba nước là trận Xích Bích, trận Tương Phàn và trận Hào Đình. Kinh Châu được coi là ngã ba thiên hạ, có vai trò rất lớn về mặt quân sự. Vì thế cả ba nước trong thời Tam Quốc Bắc Ngụy, Tây Thục, Đông Ngô đều quyết tâm chiếm cho bằng được. Có một lúc Lưu Biểu trước khi qua đời dâng Kinh Châu hai tay cho Lưu Bị, nhưng cũng vì hai chữ “nhân nghĩa” mà Lưu Bị từ chối vì lý do làm như vậy là bất trung bất nghĩa với dòng dõi Hán Thất, dù Khổng Minh có khuyên can như thế nào cũng không được. Có nhiều người cho đó là “Ngu Trung”.

So với vị trí của Kinh Châu với Việt–Miên–Lào ngày nay thì không khác gì mấy, bởi trong cuộc chiến Việt Nam cả ba Mỹ, Nga, Tàu đều muốn tranh giành bằng máu. Chiếm được Việt Nam (Đông Dương), nhất là cảng Cam Ranh thì một cánh cửa mở rộng ra Thái Bình Dương và xuống Đông Nam Á như trở bàn tay. Chiến tranh Việt Nam kết thúc năm 1975, Nga chiếm được Việt Nam, nhưng không chiếm được trọn vẹn Đông Dương, bởi vì Miên Lào lại nằm trong tay của Tàu (Đặng Tiểu Bình) nên mới có chuyện Tàu đánh Việt Nam năm 1979. Người Mỹ đã thành công trong ý đồ phân hóa khối cộng sản lúc bấy giờ. Sau khi Nga sụp đổ, Việt Nam trở thành con bài bàn cờ của Tàu, nhưng chỉ có chừng đó, Tàu chỉ loay hoay ở khu vực Hoàng Trường Sa, cố vươn tay tới Philippine mà cả chục năm nay vẫn cứ trật giuộc hoài chẳng đi tới đâu.

Ất hẳn những lãnh đạo chớp bu của Đảng CSVN, không nhiều thì ít cũng thông qua lịch sử của đất nước mình. Ngày nay dưới gọng kìm sắt của Bắc Kinh, trước tình hình biến chuyển hàng ngày trên địa bàn Thái Bình Dương–Ấn Độ Dương, trước thế chiến lược thay đổi qua cuộc chiến tranh Ukraine, Hà Nội lại phải đặt “tư duy” của mình lên bàn cân để cân đo đong đếm lại. Do vậy mà từ bấy lâu nay chính sách ngoại giao của Hà Nội được gọi là “nên ngoại giao cây tre”. Tùy kỳ thời, tùy kỳ thế mà uốn éo bên nào cũng được.

Đối với Hoa Kỳ, vẫn xem Việt Nam là đất Kinh Châu ngày nay, nhưng Hoa Kỳ cứ nhân nha như con cá vàng. Bởi có được Việt Nam thì như chỉ có một con tép, không có lợi cho chiến lược toàn cầu của mình (xung bá đồ vương). Đối với Việt Nam, Mỹ không cần

công thành, công lương mà chỉ cần công tâm vì Mỹ đã nắm được tâm lý quần chúng Việt Nam hiện nay ra sao rồi. Người dân Việt Nam ngày nay “vọng Mỹ” chứ không có “vọng Tàu”. Mỹ muốn vào Việt Nam dễ ợt, chỉ cần bỏ ra vài ba tỷ đô la thì sẽ có vài ba tướng lĩnh của Việt Nam sẽ trở thành Augusto Pinochet của Chí Lợi hay Antonio Noriega của Panama như trước đây ngay. Nhưng Mỹ không làm như vậy, vì Mỹ thừa biết rằng Tôn Ngô Không Bắc Kinh đã hóa ruồi chui vào bụng con yêu Hà Nội từ khuya rồi.

Chính sách của Mỹ vẫn cứ tiếp tục “khích tướng” cho đến khi nào Tư Mã Ý xuất thành, nếu không thì cứ đóng cửa thành mà lo cơm gạo cho hơn một tỷ tư con dân của mày. Chuyện giải phóng Đài Loan thì xưa rồi điếm, bỏ đi tám.

Còn Việt Nam hả?

Để kết thúc bài “khích tướng” vòng vo Tam Quốc này, xạo tôi xin xạo cho vui. (Chuyện tưởng tượng thôi nhé).

Hãy tưởng tượng Biden nói với Trọng Lú như thế này:

– “Em yên tâm đi! Qua không có làm khó dễ Em đâu. Em thấy không, Qua đánh từ 25% đến 45% thuế hàng hóa Trung cộng, còn với Em thì Qua nung tay chỉ có 7%, một cách gián tiếp giúp cho Em hưởng lương lợi, để Em có chút ít tiền giải quyết chuyện buôn gánh bán bưng, khu nhà ổ chuột, nạn kẹt xe, nạn lũ lụt, nạn mua bằng cấp. Qua sẽ giúp cho Em đào tạo một thế hệ mới để thay thế thế hệ bình vôi của Em vốn xuất thân từ bản cổ nông giết gà mổ heo. Thế hệ mới do Qua đào tạo sẽ thay thế tầng lớp tham quan ô lại chỉ biết danh vị tiền bạc tài sản. Em thấy không, quan thầy chệt khựa của Em chỉ giúp cho Em xây hotel, casino cao vài chục tầng để đưa con dân của Em vào con đường sa đọa trụy lạc, chớ nó giúp cho Em xây dựng một nhà máy công nghệ nặng để chế tạo động cơ nổ nào đâu, không có cái đó thì làm sao Em có thể tự túc chế tạo và sản xuất xe hơi, xe tăng, máy bay, tàu bò, và nhất là vũ khí tự vệ. Thế cho nên mãi mãi Em vẫn là kẻ ‘nô tỳ’. Em theo Qua, Em sẽ trở thành chánh phi chớ không phải thứ phi, vì địa lý chính trị của nước của Em quan trọng hơn Nhật Bản, Nam Hàn, Đài Loan rất nhiều... tương tự như Kinh Châu thời Tam Quốc Chiến vậy...!!!”

Bài đã quá dài. Xạo nghe cho vui vài trống canh rồi bỏ. Ai đào sâu mổ xẻ nhưc đầu rần chịu.

*Thân Kính Chúc Một Ngày Cuối Tuần Thân Tâm An Lạc.
Út Bạch Lan*

---

*Nguồn: Internet eMail by **Nghiêm Nguyễn** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Hai, August 7, 2023
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*